

i v jejich soustavném začleňování do širších souvislostí evropských a světových.

I. POSPÍŠIL

Doc. PhDr. Ferdinand Kratina – výročí úmrtí

Před šedesáti lety 14. 12. 1944 zemřel v Brně Ferdinand Kratina, významný člen brněnské psychologické školy, jejímž centrem byl Psychologický ústav FF MU v období mezi první a druhou světovou válkou. Byl čelným reprezentantem české celostní a tvarové psychologie. Narodil se 7. 5. 1885 v Brně, po maturitě na klasickém gymnáziu studoval v letech 1903–08 na KU němčinu a franštinu, filozofii a psychologii. V dalších letech ještě absolvoval studijní pobyty v Mnichově a v Paříži. Od r. 1908 působil s přerušením první světové války jako profesor na různých středních školách, nejdéle na Slovanském gymnáziu v Olomouci (1921–1934). Řadě studentů přispěl v řešení studijního zaměření i v životních záležitostech. Sledoval kulturní dění a napsal řadu recenzí do denního tisku. Byl politicky aktivní jako přesvědčený demokrat a člen Strany práce dr. Stránského. V roce založení Psychologického ústavu FF MU 1926 podal disertační práci na téma *Problém o podvědomí duševna v soudobé psychologii*. Od té doby se datuje jeho spolupráce s Psychologickým ústavem prof. Rostohara. Krátce po studijním pobytu v Lipsku u prof. F. Kruegera v roce 1930/31 se roku 1933 habilitoval na základě práce *Eidtická vloha u mládeže* a na FF MU pak jako docent přednášel. Kromě toho učil také na tehdejší Škole vysokých studií pedagogických a v Pedagogické akademii. Byl členem redakčního kruhu časopisu *Psychologie*, vydávaného v Brně, a přispíval do řady dalších odborných časopisů. Na rozdíl od experimentálního zaměření Rostoharova ústavu Kratina směřoval více k syntetickým pracím. Jeho studie z celostní a tvarové psychologie vyjadřují osobité názory a vyznačují se vytříbenými formulacemi. V pojetí celosti se lišil od prof. Rostohara. Zájemem o problematiku osobnosti rozšířil akční radius brněnské

psychologické školy. Ve spise *Osobnost* (1941) podal hutnou charakteristiku statické i dynamické struktury: „*Osobnost je neměnná ve struktuře dědičných vloh a v průběhové periodicitě. Vývoj přináší změny a obohacuje osobnost, ale zároveň ji zpevňuje. Nové není jen mechanicky připojováno k dřívějšímu, nýbrž musí se dostat do rovnováhy s celkem osobnosti. Nové často rovnováhu ruší, vznikají vnitřní napětí a konflikty ... Ale každá normální osobnost má dar duševní rovnováhy, schopnost napětí vyrovnávat. Tak se jeví osobnost jako vyrovnatelka a uchovatelka rovnováhy. Z retrospektivního hlediska je osobnost pohyblivou rovnováhou, neboť rovnováha se stále a stále obnovuje.*“ Kratinova učebnice *Psychologie*, vydaná r. 1947, se vyznačuje osobitou koncepcí a exaktností zpracování. Byl jedním z hlavních spolupracovníků třídílné *Pedagogické encyklopedie* (Praha 1938, 1939, 1940). Prof. J. V. Musil (PÚ Olomouc) spočítal, že připravil 73 hesel, zejména z obecné psychologie a psychologie osobnosti. Heslo o F. Kratinovi napsal prof. J. Uher. Vzpomínku jeho dcery V. Kratinové zařadil *Sborník k 60. výročí časopisu Psychologie* (Brno, PSÚ AV 1995); tamtéž poukázal J. Viewegh ve svém bystrém postřehu na „paradox osamocení“ v životě a díle Ferdinanda Kratiny.

J. ŠVANCARA

Sto deset let od narození J. L. Fischera

Josef Ludvík Fischer patří k velkým osobnostem české filozofie a je jedním z mála, jehož dílo mělo i mezinárodní ohlas. Lze ho považovat za jednoho ze zakladatelů českého strukturalismu a funkcionalismu, i když jeho pojetí skutečnosti bylo svérázné a více než pozdější strukturalismus bralo ohled na kvalitativní stránky skutečnosti.

J. L. Fischer se na rodil dne 6. 11. 1894 v Praze. Gymnaziální studia strávil v Českých Budějovicích a v Třeboni, kde maturoval. Na Filozofické fakultě Karlovy univerzity začal studovat češtinu a němčinu, ale brzy se jeho pozornost obrátila ke studiu filozofie. Doktorem filozofie se stal roku